

รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

Model for Enhancing Teacher Competency in Classroom Management in Educational Schools under the Nakhon Nayok Primary Educational Service Area Office

วันที่รับบทความ: 18 ก.พ. 67

วันที่แก้ไขบทความ: 21 พ.ค. 67

วันที่ตอบรับ: 28 พ.ค. 67

ณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา¹

Nattaya Issarangkoon Na Ayuttaya¹

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ²

Pimolpun Phetsombat²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก และ 3) สร้างและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก กลุ่มตัวอย่างเป็น ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 296 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน มี 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1.1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 1.2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 1.3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 1.4) การกำกับดูแลชั้นเรียน 2) สภาพปัจจุบันสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.441$ S.D. = 0.718) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.592$, S.D. = 0.635) 3) ผลการสร้างรูปแบบพบว่า มีองค์ประกอบดังนี้ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา ขั้นที่ 4 การนำไปใช้ ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2566)

¹ Master of Education (Educational Administration) Faculty of Technical Education Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (2023)

² รองศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)

² Associate Professor in Master of Education (Educational Administration Faculty of Technical Education Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (Advisor).

คำสำคัญ : รูปแบบ สมรรถนะครู การบริหารจัดการชั้นเรียน ประถมศึกษา

Abstract

This research aimed to 1) investigate the factors of teacher competency in educational schools under the Nakhon Nayok Primary Educational Service Area Office, 2) explore actual and desirable conditions of teacher competency in educational schools, and 3) construct and assess the model for enhancing teacher competency in classroom management in educational schools under the Nakhon Nayok Primary Educational Service Area Office. The research sample consisted of 296 people and nine experts. The instruments were a questionnaire and an assessment. To analyze the data, the researcher conducted statistics consisting of percentage, mean, standard deviation, and Priority Needs Index (PNI_{Modified}). The findings revealed that 1) teacher competency in educational institutions included four factors: 1.1) an atmosphere promoting learning, happiness, and safety of learners; 1.2) promoting positive behavior between teachers and students; 1.3) preparation of classroom information and documents; and 1.4) classroom supervision. 2) The overall actual conditions in classroom management showed a high level ($\bar{X} = 4.441$, S.D. = 0.718). Meanwhile, the overall desirable conditions of competency in classroom management indicated the highest level ($\bar{X} = 4.592$, S.D.=0.635). 3) The constructed model was found to have four major parts, as follows: Part 1: principles and objectives; Part 2: competency components; Part 3: the competency development process consisting of five steps: Step 1: preparation for development; Step 2: development necessity; Step 3: development operations; Step 4: implementation; Step 5: development evaluation; and Part 4: evaluation of operations and success conditions. The assessment of the model demonstrated the highest suitability and the highest feasibility.

Keywords: Model, Teacher Competency, Classroom Management, Primary Educational

บทนำ

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลากหลายบริบท ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองเทคโนโลยี สภาพสิ่งแวดล้อม และมีข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ คนต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญที่สุด ที่จะทำหน้าที่สร้างและพัฒนาคนดี มีคุณภาพ ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งบุคลากร และทรัพยากรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550), มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2556), สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552)) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวดที่ 4 ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสามารถพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ครูผู้สอน คือ บุคคลที่มีส่วนพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษานขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนตามขอบข่ายงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยมีข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ซึ่งได้กำหนด

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาสำหรับเป็นแนวทางให้ครู มีคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งครูต้องประพฤติปฏิบัติตาม ประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาครูทั้งระบบ โดยสมรรถนะครูที่กำหนดขึ้นนี้เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับการปฏิบัติงานของครู รวมถึงการเสริมสร้างและปลูกฝังเจตคติที่ดีและถูกต้องในการเป็นครูมืออาชีพ การสร้างและสนับสนุน กิจกรรมที่ส่งผลให้ครูมีองค์ความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้ และการส่งเสริมให้มีระบบ การสนับสนุนให้ครูสามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

จนทำให้มีแนวคิดเกี่ยวกับ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน อาศัยแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549) ที่กำหนดให้การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน

ปัจจุบันการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษายังไม่มี ความชัดเจนและไม่เป็นไปตามความต้องการของครูผู้สอนเท่าที่ควร มีเพียงคู่มือการประเมินสมรรถนะครูที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบประเมินครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และเพื่อประเมินการปฏิบัติงานประจำปีเท่านั้น แต่คู่มือที่มียังขาดรายละเอียดถึงวิธีการขั้นตอนการปฏิบัติในการได้มาของแต่ละตัวชี้ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มงานวิจัยสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาครูของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งสรุปในภาพรวมว่าการพัฒนาครูนั้นยังขาดระบบการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาครูจึงไม่มีคุณภาพและมาตรฐานที่ชัดเจน หลักสูตรและเนื้อหาไม่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของครู เน้นหลักการ ทฤษฎีมากกว่าการได้ลงมือปฏิบัติ ทำให้ครูไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้จากการอบรมได้ ขาดการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องหลักการอบรม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก (2565) มุ่งเน้นให้ความสำคัญโดย กำหนดวิสัยทัศน์ “องค์กรสมรรถนะสูง มุ่งคุณภาพมาตรฐานสากล บนหลักธรรมาภิบาล สืบสานศาสตร์พระราชภาพพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ สู่วิถีอนาคตที่ยั่งยืน”และกำหนดพันธกิจ ในข้อ 4. ว่า พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาครูและ บุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้มีการกำหนดให้มีระบบการพัฒนาที่เน้น สมรรถนะ (Teachers and Personals Competency)สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายกมุ่งเน้นให้ความสำคัญโดย กำหนดวิสัยทัศน์ “องค์กรสมรรถนะสูง มุ่งคุณภาพมาตรฐานสากล บนหลักธรรมาภิบาล สืบสานศาสตร์พระราชภาพพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ สู่วิถีอนาคตที่ยั่งยืน”และกำหนดพันธกิจ ในข้อ 4. ว่า พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาครูและ บุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้มีการกำหนดให้มีระบบการพัฒนาที่เน้น สมรรถนะ (Teachers and Personals Competency)

จากความสำคัญและความเป็นมาของสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายกเพื่อนำข้อมูลสารสนเทศไปปรับใช้ในการพัฒนาการบริหารงานให้กับสถานศึกษาในสังกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
3. เพื่อสร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ประโยชน์ของการศึกษา

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนไปพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนได้
2. ผู้บริหารสถานศึกษาได้ทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และสามารถนำไปวางแผนบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก สามารถนำรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ใช้ในการพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนให้มีสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนเพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) การกำกับดูแลชั้นเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) ด้านส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา
เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงนำเสนอเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ปีการศึกษา 2566 จาก 131 โรงเรียน ประกอบไปด้วย ข้าราชการครู 1,134 คน (ข้อมูลวันที่ 5 มกราคม 2567)
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 131 โรงเรียน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 296 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม ทาโร ยามาเน่ (Yamane,1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

2.2 ประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี นครนายก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี นครนายก พัฒนารูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี นครนายก มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ทำการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา คือ 4 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) การกำกับดูแลชั้นเรียน

หลังจากนั้นนำแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษา นักวิชาการ ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ มาเป็นกรอบแนวคิดในแต่ละองค์ประกอบ มาจัดทำการสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อยืนยันองค์ประกอบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี นครนายก มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี นครนายก ปีการศึกษา 2565 จำนวน 131 โรงเรียน จำนวน 1,134 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี นครนายก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 131 โรงเรียน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 296 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยการแบ่งตามภาคภูมิศาสตร์ได้ 4 อำเภอคือ อำเภอองครักษ์ อำเภอเมือง อำเภอบ้านนา อำเภอปากพลี

ขั้นที่ 2 การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งตามขนาดสถานศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดเล็ก

ขั้นที่ 3 สุ่มอย่างง่ายให้ครบตามจำนวน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาขึ้นเพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงาน โดยใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ครูผู้สอน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ (พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2561)

ระดับ 5	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ “มากที่สุด”
ระดับ 4	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “มาก”
ระดับ 3	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “ปานกลาง”
ระดับ 2	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “น้อย”
ระดับ 1	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

3) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ที่ใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

3.2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประมวลกำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อกำหนดการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหา และกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.3) วิเคราะห์ข้อคำถาม เพื่อสร้างแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

3.4) เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมด้านเนื้อหาที่ต้องการวัด

3.5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมในประเด็นของความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงต์ (IOC : index of item-objective congruence) โดยค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

3.6) ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน ซึ่งไม่ใช่

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของคำถาม และหลังจากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach โดยค่าที่ได้คือ 0.97

(3.7) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วมาจัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1) ติดต่อประสานงานกับงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ขอจัดทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2) นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 296 ฉบับ พร้อมทั้งกำหนดวันและเวลาที่ส่งแบบสอบถามกลับคืน และหากพบว่าสถานศึกษาใดยังไม่ส่งแบบสอบถามคืนตามกำหนด ผู้วิจัยจะส่งหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอีกครั้งจนได้รับแบบสอบถามครบ

4.3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องครบถ้วนมาจัดเรียงข้อมูลแยกข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

5) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ดังนี้

5.1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5.2) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของโดยใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยให้ความหมายของค่าเฉลี่ยตามแบบวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) และ (พินิลพรณ เพชรสมบัติ, 2561)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “มากที่สุด”
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “มาก”
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “ปานกลาง”
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “น้อย”
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

5.3) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยนำผลการประเมินสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่พึงประสงค์รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น หรือ Modified Priority Need Index : $PNI_{Modified}$ ใช้สูตรของ สุวิมล ว่องวานิช (2562) $PNI_{Modified} = (I-D)/D$

เมื่อ $PNI_{Modified}$ หมายถึง ดัชนีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I หมายถึง ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของสภาพที่พึงประสงค์

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของสภาพที่เป็นอยู่จริง

นำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น $PNI_{Modified} (I-D)/D$ มาวิเคราะห์ สรุปจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามลำดับมากไปหาน้อย โดยเลือกข้อที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงที่สุดในแต่ละประเด็นมาสร้างรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ

ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา

ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา

ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา

ขั้นที่ 4 การนำไปใช้

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา

ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ

ประเมินรูปแบบการสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยนำแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยมีเกณฑ์การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1) ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอก สาขาบริหารการศึกษา ประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป

2) คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอก สอนในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีผลงานทางวิชาการ หนังสือ ตำรา และงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

3) ครู ประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการสอน จนได้รับวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)

ซึ่งแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2561)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

หลังจากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item Objective Congruence: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถาม โดยพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.60 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ นำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยค่าที่ผู้วิจัยได้คือ อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

จากนั้นจัดพิมพ์รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยนำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ และประเมินคู่มือการใช้รูปแบบฯ ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณโดยใช้สถิติ ดังนี้ คือ 1) ค่าเฉลี่ย (Mean) สถิติพื้นฐาน 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ 3) ค่าความถี่ร้อยละ

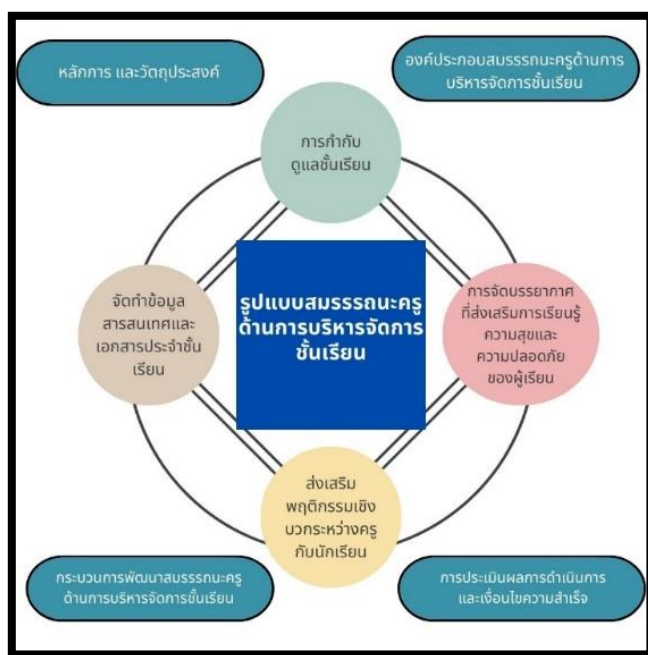
สรุปผลการวิจัย

1. การสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) การกำกับดูแลชั้นเรียน ซึ่งทุกองค์ประกอบและตัวชี้วัดมีความเหมาะสมในระดับมาก

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) ด้านจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 3) ด้านการกำกับดูแลชั้นเรียน และอยู่ในมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดย ด้านที่มีความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) มากที่สุด อันดับที่ 1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน

อันดับที่ 2 การกำกับดูแลชั้นเรียน อันดับที่ 3 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน อันดับที่ 4 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

3. ผลการสร้างรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา ขั้นที่ 4 การนำไปใช้ ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ

ภาพที่ 1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ผลการประเมินระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่าความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มี 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 2) การกำกับดูแลชั้นเรียน 3) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริม

การเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 4) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สังคมมีการเปลี่ยนแปลงในสภาวะการณ์ด้านต่าง ๆ ส่งผลต่อสภาพความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของคนไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ต้องขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาการจัดการศึกษา ซึ่งการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องวางพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะและสมรรถนะสูง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ครูผู้สอนทุกคนควรพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะประจำสายงาน ที่ ได้กล่าวถึงสมรรถนะประจำสายงานที่ข้าราชการครูต้องมี ส่วนหนึ่งคือสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนมากที่สุด การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดี ส่งผลดีต่อทั้งนักเรียน ครู และโรงเรียน ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาศักยภาพของตนเอง ครูสามารถสอนได้อย่างราบรื่น มีความสุขกับการสอน และโรงเรียนมีผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น อีกทั้งยังมีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 – 2570 ได้ให้ความสำคัญโดย กำหนดวิสัยทัศน์ “องค์กรสมรรถนะสูง”และยังกำหนดพันธกิจ ที่กล่าวถึง การพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ซึ่งส่งผลดีช่วยให้ครูสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาตนเอง มีความสุขกับการสอน และเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเด็กและสังคม โดยองค์ประกอบที่ได้มานั้นมีความสอดคล้อง กับ องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียนของ กัญญารัตน์ แหยมแก้วและพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ;สำนักการศึกษา (2560) อ้างถึงใน วิชิตา จุ้ยนุ่ม (2564) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ; Stronge (2002)

2. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก พบว่า

สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย จะได้ดังนี้ 1) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 2) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 3) การกำกับดูแลชั้นเรียน และ 4) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา เป็นข้อกำหนดพื้นฐานของนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้ครู มีสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในการปฏิบัติงานจริง และครูทุกคนมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยศรัทธาในอาชีพครู อุทิศตน เพื่อศิษย์ และการศึกษา ส่งผลให้สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิชา เม็ดไธสง (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูสังคมศึกษามีสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยภาพรวมมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย จะได้ดังนี้ 1) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 2) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและ

เอกสารประจำชั้นเรียน และ 4) การกำกับดูแลชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาสมรรถนะครูนั้น เป็นนโยบายหลักของทิศทางการจัดการศึกษา ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยเห็นได้จากวิสัยทัศน์ ที่ส่วนหนึ่งได้กล่าวถึงการเป็น องค์กรสมรรถนะสูง และบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดีนั้นส่งผลให้นักเรียนมีความสุข เรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน มีผลการเรียนที่ดี มีพัฒนาทักษะและความสามารถรอบด้าน นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรมอีกด้วย การมีสมรรถนะที่ดีนั้นส่งผลให้มีทักษะและคุณลักษณะเฉพาะของตนเองเพิ่มขึ้น และยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือในสถานการณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน ให้ประสบความสำเร็จ เรียบร้อย และเกิดการพัฒนาในห้องเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษานั้นจึงอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ Sri Hartini (2018) ที่ทำการศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนที่คาดหวังการพัฒนาความสามารถของครูสามารถให้พัฒนาได้อย่างเหมาะสมที่สุด ซึ่งจะทำให้อุณหภูมิการศึกษาเพิ่มขึ้นทางอ้อม

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) มากที่สุด อันดับที่ 1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน อันดับที่ 2 การกำกับดูแลชั้นเรียน อันดับที่ 3 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน อันดับที่ 4 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียนมีความสำคัญมากในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการสอนในห้องเรียน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ช่วยให้ครูเข้าใจนักเรียนแต่ละคนได้อย่างลึกซึ้ง รู้ข้อมูลส่วนตัว ประวัติครอบครัว สภาพเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ ข้อมูลด้านพัฒนาการ ผลการเรียนรู้ ความสนใจ ความถนัด พฤติกรรม ทำให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน และ การกำกับดูแลชั้นเรียนที่ดีนั้นจะช่วยปลูกฝังนิสัยให้ผู้เรียนรู้จักการเข้าสังคม ซึ่งโรงเรียนนั้นจะเป็นสถานที่ฝึกการสร้างสังคมที่ดีให้แก่ผู้เรียน การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน จะส่งผลให้เกิดความสนใจใคร่รู้ใคร่เรียนในการเรียนรู้ และชั้นเรียนจะมีบรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันและกัน ทำให้เกิดความสุขในการเรียน การส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมาโรงเรียนอย่างมีความสุข ผลด้านที่มีความต้องการจำเป็น สอดคล้องกับ นิภาภรณ์ ชัยโพธิ์กลาง (2561) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตลอดจนบรรลุเป้าหมายของการศึกษา ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

3. ผลการสร้างรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา

ขั้นที่ 4 การนำไปใช้ ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้มีการศึกษา การสร้างรูปแบบ มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อให้เกิดรูปแบบที่มีความชัดเจน ครบถ้วน ถูกต้อง มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งรูปแบบนี้สอดคล้องกับ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ที่กล่าวถึงรูปแบบประกอบไปด้วย หลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ กระบวนการ การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ วิไลลักษณ์ วชิรสกุลโชค (2562) กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบ มีดังนี้หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กลไกในการดำเนินการของรูปแบบวิธีการดำเนินงานของรูปแบบ แนวทางการประเมินรูปแบบ เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ และ กมลพรรณ เกาโพธิ์ (2558) ที่กล่าวว่างค์ประกอบของรูปแบบ คือ หลักการ แนวคิด แบบแผน วัตถุประสงค์ จุดหมาย เป้าประสงค์ ระบบกลไกเงื่อนไขของรูปแบบ กระบวนการ วิธีการหรือยุทธศาสตร์ของรูปแบบ ผลที่เกิดแนวทางการประเมินรูปแบบ

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก จะช่วยให้เกิดความชัดเจนในการจัดอบรม นำไปใช้ และการเผยแพร่ เรื่องสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ซึ่งการมีรูปแบบที่ชัดเจน และเป็นที่ประจักษ์ จะส่งผลให้ครูมีความเข้าใจและสามารถนำความรู้ที่ได้มาทบทวนซ้ำและการมีรูปแบบสามารถนำเอารูปแบบไปพัฒนาต่อยอดในส่วนของนโยบายในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนารูปแบบที่ดีตามแนวคิดของ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565)) ที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนารูปแบบควรประกอบไปด้วย หลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร กระบวนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ และยังสอดคล้องกับ ซึ่งมีผลการประเมินความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561) กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบ มีดังนี้ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กลไกในการดำเนินการของรูปแบบ วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ แนวทางการประเมินรูปแบบ เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ ผลการประเมินความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับ สมาน อัสวภูมิ (2558) นำเสนอรูปแบบว่ามี องค์ประกอบ ดังนี้ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ หลักการและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบ องค์ประกอบหลักของรูปแบบแนวทางการประเมินผลรูปแบบเงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบที่นำไปสู่การปฏิบัติจริง มีผลการประเมินความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากพบการวิจัยพบว่าสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน มีความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครู ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ควรจัดการฝึกอบรมและการเข้าร่วมสัมมนา จัดประชุม เรื่อง รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนมีคุณภาพตามสมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนที่สูงขึ้น

2.จากผลการวิจัยพบว่ามีความต้องการจำเป็น อันดับที่ 1 คือ จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน อันดับที่ 2 คือ การกำกับดูแลชั้นเรียน อันดับที่ 3 คือ การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน และ อันดับที่ 4 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้เห็นความสำคัญของการมีสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน โดย จัดทำนโยบายการบริหารชั้นเรียน การอบรมให้ความรู้ครูและนิเทศติดตามการบริหารจัดการชั้นเรียนของครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนทั้ง 4 ด้าน นำไปกำหนดเป้าหมายในการบริหารงานบุคคล ในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาให้บุคลากรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาและพัฒนารูปแบบสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษาในด้านอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์หลังจากการนำรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

รายการอ้างอิง

- กมลพรรณ เกาโพธิ์. (2558). รูปแบบการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ด้านสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกนนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2565). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1. *The Journal of Research and Academics*. 6(1), 97-113.
- นิภาภรณ์ ชัยโพธิ์กลาง. (2561). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราดเขต 7. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 24(2), 80-95.
- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2561). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ.(2565). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ในยุคการเปลี่ยนแปลง. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 11(2), 123-1145.
- มณฑิรา คงยิ่ง. (2561). *การจัดระบบสารสนเทศทางการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). *รายงานฉบับสมบูรณ์ การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ เสนอต่อ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.

- วิชา จุ๋น่ม. (2564). การบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ในศตวรรษที่ 21. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*. 3(4), 23-42.
- วิไลลักษณ์ วชิรสกุลโชค. (2562). รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเขตพื้นที่สูงภาคเหนือตอนบน. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 8(30), 34-53.
- ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบผู้ปกครองมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนปฐมวัย. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*. 1(2), 67-74.
- สมาน อัสวภูมิ. (2558). เอกสารคำสอนรายวิชาการบริหารสำหรับครู (ฉบับปรับปรุง).(พิมพ์ครั้งที่ 2). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2545 - 2552)*. แผนปฏิบัติการ ราชการ ปีงบประมาณ 2552.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570*. กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 10 (พ.ศ. 2550 - 2554)*. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 - 2570*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2549). *รวมกฎหมาย กฎระเบียบการบริหารงานบุคคลด้านกฎหมายของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2549). *รวมกฎหมาย กฎระเบียบการบริหารงานบุคคลด้านกฎหมายของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *การวิจัยและพัฒนานโยบายการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุธรรม ธรรมพัฒนานนท์. (2561). *เอกสารคำสอน รายวิชา 0501702 หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติทางการบริหารการศึกษา*. มหาสารคาม: ภาควิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรษา เมตไธสง. (2563). สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*. 14(1), 172-182.
- Sri Hartini. (2018). Teacher Pedagogic Competency Development Model: A Literature Review. *Proceedings of the 5th Asia Pasific Education Conference (AECON 2018)*. Advances in Social Science, Education and Humanities Research.
- Stronge, J. H. (2002). *Qualities of effective teachers*. AlexandriaVA: Association for Supervision and Curriculum Development.